

bindelse med ydelse af rådgivning, ydelse af bistand i forbindelse med merudgifter ved forsørgelsen i eget hjem og ved visitation til de forskellige former for institutioner. Socialministeren har i denne forbindelse oplyst, at der med hensyn til rådgivningen vil blive fastsat nærmere regler om socialcenterets bistand til kommunernes sociale forvaltninger, således at det sikres, at den fornødne sagkundskab også inddrages i den rådgivning, der finder sted i kommunens social- og sundhedsforvaltning.

Endvidere vil der i de retningslinjer, der skal udarbejdes for konsulenternes virksomhed, blive lagt vægt på at sikre en fortsættelse og styrkelse af det allerede eksisterende samarbejde mellem konsulenterne og de kommunale og amtskommunale myndigheder.

Konsulenterne må således fortsat kunne virke med bistand og rådgivning over for den enkelte klient samt være et bindeled mellem klienterne og det almene system, ligesom konsulenterne skal kunne bistå socialcentre i disses specielle rådgivningsopgaver og således forudsættes at udøve deres virksomhed i forbindelse med socialcentre. Der vil derfor også blive lagt vægt på en beskrivelse af konsulenternes arbejdsopgaver og af de situationer, hvor konsulenternes bistand især vil være af betydning for de kommunale og amtskommunale myndigheder.

Når det drejer sig om de enkelte former for bistand, hvor beslutning træffes af det sociale udvalg, herunder navnlig bistand i form af dækning af merudgifter ved forsørgelsen og optagelse i pleje i private hjem, har socialministeren oplyst, at der ligeledes vil blive fastsat nærmere regler, der sikrer, at der inddrages sagkyndig bistand fra socialcenteret og/eller fra vedkommende specialinstitution, således at der tilvejebringes det fornødne beslutningsgrundlag. Den nærmere tilrettelæggelse af samarbejdet i de enkelte områder må imidlertid ske under hensyn til, hvad der lokalt findes mest hensigtsmæssigt, og vil være en af de væsentlige opgaver for de regionale gennemførelsesudvalg at medvirke til. Det er således ikke hensigten at fastsætte retningslinjer, der fastlægger en bestemt model for samarbejdet.

Den sagkyndige bistand skal inddrages i sagsbehandlingen på det tidligst mulige tidspunkt af hensyn til tilvejebringelsen af det

bedst mulige beslutningsgrundlag, men selve *ansvaret for*, at bistand tilbydes og indholdet og omfanget af den bistand, der ydes, er – når det drejer sig om hjælp efter bistandsloven – *hos det sociale udvalg/amtskommunens social- og sundhedsudvalg*.

Denne ansvarsplacering bør efter socialministerens opfattelse ikke kunne modificeres gennem krav om, at udvalget har en egentlig pligt til at følge indstillinger fra særligt sagkyndige.

At en sådan indstilling ikke følges kan imidlertid give grundlag for at indbringe sagen for vedkommende ankeinstans. Endvidere kan i denne forbindelse nævnes, at amtsankenævnet/den sociale ankestyrelse efter bistandslovens § 35, såfremt det sociale udvalg ikke foretager fornødne undersøgelser eller undlader at iværksætte påkrævede hjælpeforanstaltninger, vil kunne træffe beslutning herom og pålægge udvalget at gennemføre beslutningen. Bestemmelsen vil eventuelt kunne bringes i anvendelse i de tilfælde, hvor der ikke foreligger en klage fra en formelt klageberettiget (forældre eller værge).

Socialministeren har endvidere oplyst, at der på tilsvarende måde vil blive fastsat regler, der sikrer den sagkyndige bistand, når det drejer sig om beslutning om optagelse af en handicappet i en almindelig institution. Når det drejer sig om optagelse på en specialinstitution, ligger kompetencen derimod som udgangspunkt hos amtskommunens social- og sundhedsudvalg, således at det er socialcenteret i samarbejde med vedkommende specialinstitution, der skal drage omsorg for, at beslutning kan træffes på det bedst mulige grundlag.

Om klient/forældreindflydelse på visitation og andre beslutninger

Efter bistandsloven træffes beslutning om iværksættelse af de forskellige foranstaltningsformer af det sociale udvalg/amtskommunens social- og sundhedsudvalg. Flertallet lægger imidlertid megen vægt på at sikre, at klienten eller de pårørende i videst muligt omfang inddrages i beslutningsprocessen.

Socialministeren har over for udvalget oplyst, at der i de gældende retningslinjer, herunder socialministeriets cirkulære af 9. oktober 1975, bl. a. er anført, at de foreliggende